

Nr 429.

Av herrar **Pettersson** i Dahl och **Hansson** i Skegrie, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 187, angående vissa anslag till skolor tillhörande barna- och ungdomsvården m. m.

I proposition nr 187 har Kungl. Maj:t äskat vissa anslag till skolor tillhörande barna- och ungdomsvården.

I fråga om de avgifter, som barnavårdsnämnderna ha att betala för elever, som omhändertagits på skyddshem, föreslås att desamma alljämt skola erläggas av kommunerna. För vård i skyddshem betalas för närvarande en årlig avgift av 300 kr., och för villkorligt utskrivna elever ersättning med högst 75 kr. Dessutom erlägger vederbörande barnavårdsnämnd för varje i skyddshem nyintagen elev en engångsavgift av 200 kr. som bidrag till elevens beklädning. Därutöver har kommunen skyldighet att vid sjukdomsfall svara för vissa sjukvårdskostnader. Det framhålles av föredragande statsrådet att barnavårdsnämndernas avgifter knappast kunna anses vara särskilt betungande för kommunerna. I anledning därav menar föredraganden att avgifterna icke böra slopas. Vidare hävdas, att frågan om avskaffandet av dessa kommunernas avgifter, ingående som ett led i strävandena att överföra vissa sociala utgifter på statsverket, bör prövas i annat sammanhang.

Det kan visserligen sägas, att kommunernas utgifter för barn och ungdom, omhändertagna på skyddshem, i genomsnitt bli ganska obetydliga. Men det hindrar icke att dessa avgifter för enskilda mindre kommuner kunna bli betungande. Detta talar för att barnavårdsnämnderna befrias från dylika avgifter såsom de sakkunniga föreslagit. Därtill kommer att ett bibehållande av kommunernas avgiftsskyldighet kan befaras medverka till att skyddshemsvård icke användes i den utsträckning lämpligen borde ske. De sakkunniga ha sålunda anfört, att barnavårdsnämnder i stället för villkorlig dom eller åtalseftergift förbunden med skyddshemsvård rekommenderat tvångsuppfostran för att på detta sätt minska kostnaderna för de omhändertagna. Det har också förekommit, att tvångsuppfostran för flickor vid någon domstol fått träda i stället för en i annat fall ifrågasatt villkorlig dom med skyddsuppfostran. De sakkunniga anse därför det vara viktigt att

befria barnavårdsnämnderna från kostnaderna för vård i skolor tillhörande barna- och ungdomsvården för att uppnå de nödvändiga åtgärderna. Detta synes dessutom vara en logisk konsekvens av att staten i princip övertagit ansvaret för skyddshemsvården.

Det kan ej heller med styrka göras gällande att frågan om överflyttning till statsverket av här berörda avgifter skall avgöras i annat sammanhang. Det bör bemärkas, att sedan länge en strävan gör sig gällande att utjämna och minska kommunernas kostnader för olika ändamål. Starka skäl tala för att detta syfte fullföljes även i detta fall genom att kommunerna befrias från de avgifter, som nu utgå för vård i skolor tillhörande barna- och ungdomsvården.

Med anledning av vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 187 måtte besluta att kommunerna befrias från de avgifter barnavårdsnämnderna ha att erlægga till skolor tillhörande barna- och ungdomsvården.

Stockholm den 20 mars 1946.

Anders Pettersson
i Dahl.

Nils G. Hansson
i Skegrie.